

REDIVIVA

nr. 11, aprilie 2026

Interviul ediției

Jurnal de călătorie

Școala comunitară – locul unde
construim împreună viitorul

Proiecte și parteneriate

O lume mai curată

Arc peste timp

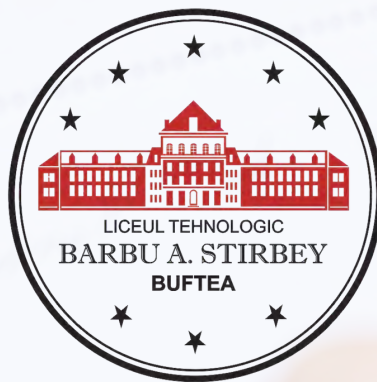
Știați că...

Revista Liceului Tehnologic „Barbu A. Știrbey”

REDIVIVA

Revista
Liceului Tehnologic „Barbu A. Știrbey”

Nr. 11, Aprilie 2026
Buftea, Județul Ilfov

CUPRINS:

➤	EDITORIAL	3
➤	INTERVIUL EDIȚIEI	
	<i>Arc peste timp</i>	4
	<i>Interviu cu un elev</i>	6
➤	CEI MAI BUNI	7
➤	CREAȚII LITERARE	8
➤	NE PROMOVĂM TALENTELE	11
➤	PROIECTE ȘI PARTENERIATE	
	<i>Erasmus+ în Granada</i>	12
	<i>Cabinetul de consiliere psihopedagogică</i>	15
➤	JURNAL DE CĂLĂTORIE	
	<i>Stânca amintirilor - o zi în Gibraltar</i>	18
➤	NU ÎNVĂȚĂM PENTRU ȘCOALĂ, ÎNVĂȚĂM PENTRU VIAȚĂ!	
	<i>O altfel de istorie</i>	21
➤	SUPLIMENT ANUAL AL CALIFICĂRILOR PROFESIONALE: 2026 - TEHNICIAN ÎN GASTRONOMIE	
➤	MERITĂ CITIT!	23
➤	MERITĂ VĂZUT!	25
➤	SĂ TRĂIM ÎNTR-O LUME CIVILIZATĂ	26
➤	VORBEȘTE CORECT	27
➤	ȘTIAȚI CĂ	28
➤	O LUME MAI CURATĂ	30
➤	TRADIȚII	32
➤	PAGINA DE DIVERTISMENT	35

„Școala comunitară – locul unde construim împreună viitorul”

Liceul Tehnologic „Barbu A. Știrbey” nu este doar o instituție de învățământ. Este un spațiu viu, în care oameni, idei și valori se întâlnesc pentru a construi, zi de zi, viitorul unei comunități.

În ultimii doi ani, liceul nostru a trecut printr-un amplu proces de transformare. În spatele fiecărei investiții, fiecărui proiect și fiecărei realizări se află oameni care au crezut în noi. De aceea, acest progres nu este doar al unei instituții, ci al unei comunități întregi.

Sprijinul constant al Primăriei Buftea și al domnului primar Gheorghe Pistol a fost și rămâne un pilon esențial. Nu vorbim doar despre mobilier modern sau tehnologie de ultimă generație, ci despre încredere, deschidere și susținerea fiecărei idei care își propune să aducă valoare educației.

Proiectele aflate în derulare, de o amploare impresionantă, conturează deja imaginea unui liceu modern, demn de viitorul elevilor săi.

Dar, poate cel mai frumos lucru este faptul că nu am fost niciodată singuri. Alături de noi au fost mereu firme, companii, asociații, părinți și elevi - oameni care ne înțeles că educația este o responsabilitate comună. Fiecare gest, fiecare implicare, fiecare sprijin a contat.

Un loc aparte în această poveste îl ocupă Asociația Hercules. Prin implicarea lor, liceul nostru a prins contur într-un mod vizibil și profund. O bază sportivă modernă, spații renovate, zone dedicate sănătății și mișcării, condiții demne de performanță – toate acestea nu sunt doar investiții materiale, ci investiții în elevi, în încrederea lor, în dorința lor de a reuși.

Proiectele „Învață să trăiești sănătos!” și „E-Focus – Elevi Focalizați pe Optimizarea Competențelor Utile și Sustenabile” au adus nu doar resurse, ci și oportunități reale: uniforme, tehnologie, hrană, stagii de practică. Pentru mulți elevi, acestea înseamnă șansa de a merge mai departe cu demnitate și încredere.

Iar când oamenii buni se întâlnesc, lucrurile mari devin posibile. Parteneriatul cu Asociația Habitat for Humanity, pentru renovarea internatului, este dovada că visurile pot prinde contur atunci când există solidaritate și viziune.

„Școala comunitară” înseamnă, de fapt, acest lucru: să nu construim singuri, ci împreună! Să credem unii în alții! Să investim nu doar în clădiri, ci în oameni!

Privim cu speranță spre viitor și ne dorim ca această comunitate să crească, să devină mai puternică, mai unită și mai implicată. Pentru că, atunci când educația este susținută de o comunitate, rezultatele nu întârzie să apară.

Vă mulțumim tuturor celor care faceți parte din această poveste!

Foto – Eleva Ivănescu Thea, președintele Consiliului elevilor, discutând cu directorul Mihai ION și directorul adjunct Daniela MÎNZU

**Director,
prof. Ion Mihai**

Arc peste timp

interviu cu un absolvent

(PAUL) GHEORGHE NECULA

1. Cine sunteți?

Mă numesc (Paul) Gheorghe Necula. Am absolvit liceul din Buftea în anul 1980, profilul filologie-istorie, instituție care, la acea vreme, funcționa sub denumirea de liceu economic și de drept administrativ.

În prezent, sunt colonel în rezervă. Am activat ca ofițer în cadrul Armatei Române, în Serviciul de Protecție și Pază, precum și în calitate de reprezentant permanent adjunct al României la Organizația Națiunilor Unite (ONU), cu sediul la New York.

În calitate de ofițer SPP, am coordonat misiuni de protecție a demnitarilor ONU în Afganistan (2005–2006) și în Sudan/Darfur (2008–2009).

Ulterior, valorificând experiența acumulată în colaborarea cu Națiunile Unite, am coordonat Centrul de Excelență pentru pregătirea ofițerilor de securitate ONU, cu sediul la București.

2. Ce vă „leagă” de Liceul „Barbu A. Știrbey”, Buftea?

Sunt profund legat de Liceul „Barbu A. Știrbey” din Buftea, locul în care am trăit cea mai frumoasă etapă a adolescenței și unde am făcut primii pași spre maturitate.

Acolo s-au așezat temeliile culturii mele generale, sub îndrumarea unor profesori deosebiți, pe care am continuat să o dezvolt de-a lungul întregii vieți.

Pentru mine, liceul nu a fost deloc „cimitir al tinereții mele”, așa cum spunea poetul Bacovia, ci un veritabil spațiu de formare intelectuală și spirituală.

INTERVIUL EȘIȚIEI

Tot aici am trăit și emoțiile primelor experiențe ale dragostei: am oferit primul sărut și am descoperit, cu timiditate și entuziasm, primii fiori ai iubirii.

3. Care vă este amintirea cea mai „vie” din liceu, ca elev?

Cea mai puternică amintire care m-a marcat rămâne seara de 4 martie 1977, când cutremurul ne-a surprins în căminul liceului.

A fost un moment de groază profundă: clădirea a suferit avarii, iar fetele cazate în internatul de la mansarda liceului, cuprinse de panică, au fugit în curte așa cum au apucat, unele chiar învelite în pături. Profesorii și elevii de la cursurile serale au fost surprinși pe pasarela ce traversa calea ferată și, îngroziți, s-au târât pe jos până la încetarea seismului.

Privind lucrurile prin ochii elevului de atunci, singurul aspect „bun” al întâmplării a fost că teza programată a doua zi, într-o zi de sâmbătă, când încă se făcea școală, și care îmi provoca destule emoții, a fost suspendată din cauza acestui eveniment neplăcut. A fost, recunosc, un motiv de bucurie, deoarece nu eram deloc pregătit: în seara precedentă fusesem cu colegii la un spectacol la Studioul cinematografic din Buftea și nu acordasem prea multă atenție tezei de a doua zi.

4. Care este cea mai plăcută amintire din liceu?

Cea mai frumoasă amintire din anii de liceu rămâne petrecerea majoratului, momentul în care am pășit în lumea adulților, dar și emoția susținerii și promovării cu succes a ultimului examen, Bacalaureatul. A fost o zi specială, pe care am sărbătorit-o alături de colegi, ciocnind un pahar de șampanie în semn de bucurie.

5. Dar cea mai neplăcută/tristă?

Cea mai neplăcută experiență a fost tensiunea și stresul resimțite la orele de matematică și fizică, întrucât în prima treaptă am urmat o

clasă cu profil real. Din acest motiv, la examenul de treaptă am ales să mă îndrept către o clasă de filologie-istorie.

6. Care era profesorul de care vă era cel mai teamă?

Nu mi-a fost teamă de niciun profesor, deși am avut parte de dascăli deosebit de exigenți. În prima treaptă, la limba latină, ne îndruma domnul profesor Rădulescu, iar în cea de-a doua treaptă, la limba română, doamna profesoară Guțu. Exigența lor nu m-a descurajat, dimpotrivă, tocmai aceste discipline mi-au devenit apropiate și au contribuit semnificativ la formarea culturii mele generale. Aveam o înclinație aparte spre lectură și o plăcere deosebită în a folosi citate latine, care mi-au rămas mereu dragi.

7. Care a fost profesorul pe care l-ați îndrăgit cel mai mult?

În clasa a XI-a sau a XII-a, nu mai rețin cu exactitate, am avut o profesoară de literatură universală cu care am rezonat în mod deosebit. Îmi plăcea foarte mult să citesc, iar dumneaei era o persoană deschisă și apropiată de elevi, creând un cadru în care nu se învăța pentru note, ci din plăcerea cunoașterii. M-am regăsit pe deplin în această abordare, fiind genul de elev care nu a învățat niciodată doar pentru a obține o notă.

8. Care a fost disciplina cu care nu v-ați împăcat prea bine?

Matematica și fizica nu au fost niciodată materiile cu care să rezonoz, întrucât nu m-au atras științele exacte. În schimb, am fost mereu înclinat spre disciplinele umaniste, fiind pasionat de lectură și de universul pe care aceasta mi-l deschidea.

9. Vă mai amintiți de o întâmplare hazlie din liceu?

În acea perioadă, fiind copii încă și plini de energie, făceam numeroase pozne, mai ales în clasa a XI-a, când eram suficient de mari ca să ne permitem năzbâtii, dar fără grija vreunui

examen important. Din acest motiv, nu aș putea spune care a fost cea mai amuzantă întâmplare, deoarece fiecare avea farmecul și hazul ei.

10. Ce le-ați recomanda actualilor elevi din liceu?

Să citească mult, pentru că lectura, chiar dacă uneori nu pare, este una dintre cele mai importante forme de pregătire pentru viață. În special astăzi, când devine tot mai dificil să deosebim între bine și rău, între adevăr și minciună. Să își formeze și să își cultive gândirea critică, să nu accepte nicio informație fără o minimă analiză, ci să o treacă prin filtrul propriei judecăți și al cunoștințelor acumulate. De asemenea, este esențial să se informeze constant din surse multiple, înainte de a acorda încredere unei informații.

11. Dacă ați mai fi elev, pentru ce carieră v-ați pregăti?

Dacă aș putea întoarce timpul să fiu din nou elev, m-aș orienta către o carieră de diplomat și scriitor. Aș alege diplomația pentru a putea călători în lume, pentru a cunoaște oameni din culturi diferite și a construi conexiuni între ei, așa cum am reușit, de altfel, în ultimii ani ai carierei mele. În același timp, m-aș îndrepta spre scris, din dorința de a reda în cuvinte experiențele trăite și din plăcerea profundă pe care mi-o oferă lectura și exprimarea scrisă.

*Interviu realizat de Răduță Maria Denisa,
elevă, clasa a XI-a A*

Ivănoiu Thea Maria

clasa a-XII-a A

1. Din punctul tău de vedere, în cei patru ani de liceu, pe ce este necesar să te axezi?

Consider că liceul este perioada de descoperire a fiecăruia dintre noi. Deși este important să ne axăm pe materiile pentru bacalaureat, restul materiilor, dar și activitățile extracurriculare organizate de către liceu, precum programele de voluntariat, cursurile și evenimentele ajută în mare măsură la dezvoltarea armonioasă a fiecăruia. Nu trebuie neglijate nici hobby-urile și pasiunile, dar nici viața personală. Dezvoltarea și menținerea unei relații bune cu colegii poate duce la legarea unor prietenii pe viață.

2. Care este relația dintre tine și profesori? Consideri adecvat comportamentul elevilor?

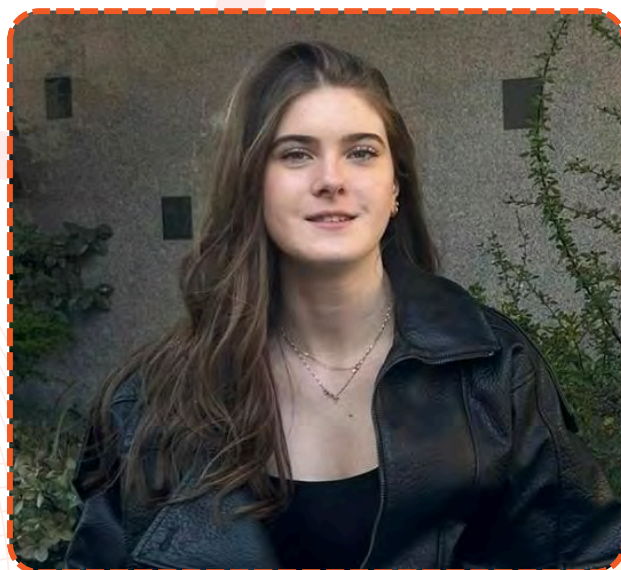
Personal, am tratat fiecare materie cu aceeași importanță, aspect care a determinat dezvoltarea unei relații bune cu toți profesorii cu care am interacționat pe parcursul celor patru ani de liceu, respectul reciproc jucând un rol important în această privință. Per ansamblu, consider că elevii au un comportament adecvat, existând, în schimb, unele momente tensionate în care o comunicare mai bună de ambele părți ar fi putut îmbunătăți situația.

3. Consideri că implicarea părinților este necesară în demersul educațional?

Consider că demersul educațional ține preponderent de relația dintre elev și corpul profesoral, implicarea părinților fiind necesară cu o anumită măsură și doar atunci când există neînțelegeri de orice parte. Elevul trebuie să aibă libertatea de a-și alege singur parcursul educațional, îndrumarea cadrelor didactice cu care elevul a interacționat și care au observat evoluția și capacitatea fiecăruia, fiind, de asemenea, esențială.

Dirigintele clasei joacă un rol important prin sprijinul și îndrumarea oferită necondiționat, putându-se substitui deseori părinților. Cu acest prilej, doresc să transmit mulțumiri doamnei diriginte Nica Mirela, care ne-a fost alături la fiecare pas pe parcursul celor patru ani, „achitându-se” cu succes de acest rol.

INTERVIU CU UN ELEV

4. În opinia ta, disciplinele parcurse în perioada liceului sunt utile în dezvoltarea ta profesională și socială?

Materiile de profil, dar și orele de practică de specialitate vor fi cu siguranță de mare ajutor pe parcursul profesional al fiecăruia dintre noi, dar și în viața de zi cu zi, celelalte materii ajutându-ne în schimb să ne îmbogățim cultura generală, împreună formând bazele necesare pentru o meserie frumoasă. Pe lângă orele de curs, toate activitățile organizate de liceu ne ajută să ne dezvoltăm abilitățile de comunicare, muncă în echipă și multe altele, ce ne vor fi utile în orice domeniu profesional am alege.

5. După terminarea liceului, ți se pare indicat ca elevii să urmeze și cursuri superioare de învățământ?

Învățământul universitar dezvoltă bazele deja dobândite în timpul celor patru ani de liceu, fiind de dorit ca, un număr cât mai mare de liceeni să urmeze cursuri superioare de învățământ universitar dar și postuniversitar. Fiind un liceu tehnologic, Liceul Barbu A. Știrbey asigură un început promițător către o carieră de succes, dar și posibilitatea de a urma o meserie, imediat după finalizarea acestuia.

Interviu realizat de Radu Marco Andrei,
elev, clasa a XI-a A

CEI MAI BUNI

Cimbală Narcis, clasa a X-a D,
locul I la Competiția de kickboxing (Cupa DFS),
categoria 65 kg, București, noiembrie 2025

Mande Erika Maria - clasa a XI-a A, Rădulescu Angelica Florentina - clasa a XI-a A,
Sin Maria Elisabeta, clasa a XI-a B,
Olimpiada Națională TINERII DEZBAT

Manafu Alex-Cristian, clasa a XII-a B,
Premiul I, Concursul de Creație „Floare
albastră”

Dragomir David-Mihai, clasa a X-a B
și profesor înrumbător Claudiu Năstase, Olimpiada de Geografie, faza
națională, aprilie 2026, Hunedoara

Așternând lăcrămioare

*Aș vrea să fiu a ta lumină
într-o lume întunecată,*

Al tău adăpost, ca steaua cea-naltă,

Și-a ta rază ce tot timpul te-alină.

*Aș vrea să-ți fiu ce n-a fost lumea,
printre oameni atât de puțini,*

Să iau pe ai mei umeri greul și să te protejez de spini.

Iar cei ce te-or dușmăni? Iartă-i, căci nu știu ce fac,

Nici de amarul ce va urma, de acum și până-n veac.

Rămâne un singur gând ce-aș vrea să știi:

Că-ți voi fi scut în orice vitregii.

Iar eu, îngenuncheat spre răsărit,

Te aștept mereu, cu sufletul smerit.

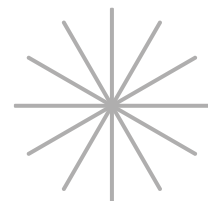
*Spiroiu Mihai Nicolae,
elev, clasa a IX-a C*

*Premiul I la Concursul de poezie „Floare albastră”,
Centrul Cultural Buftea, februarie 2026*

Eu – adolescentul

*La granița dintre cer și pământ sunt eu,
Adolescent visător, în felul meu.
Haine pe scaun, haine sub pat,
Parcă un mic Big Bang tocmai s-a întâmplat.
Mama îmi strigă: „Fă-ți curat!”
Dar eu deja m-am făcut nevăzut, am plecat,
Pornesc pe drumul ce mă duce spre liceu,
Căci sunt adolescent și muncesc din greu.
Pantofii mi se-afundă-n praful gros,
Iar lumea mă privește tăcută, de jos.
Eu însă merg cu fruntea către stele,
Cu mii de gânduri, visuri și-ndoieli rebele.
Mă uit în sus, mă uit în jos,
Frumos e cerul, frumos e pământul.
Simt cum devin puțin visător. Și duios,
Căci adolescența e timpul și gândul
În care luăm universul prea în serios,
Dar îl visăm mai mare, mai viu, mai frumos.*

*Pavel Theodor-Georgian,
elev, clasa a IX-a B*

Fragment

*Mi-ai spus că nu vei pleca,
Că mereu vei fi cu mine,
Dar ai lăsat în urma ta
Doar un gol și nopți străine.
Îți strig numele în vânt,
Dar ecoul nu răspunde.
Doar tăcerea, ca un gând,
În adâncul meu se-ascunde.*

*Te visez noapte de noapte,
Mă întreb unde-ai plecat?
Mă trezesc plângând și trist
N-a fost doar un vis ciudat.
Ai rămas o amintire,
Frumoasa mea călătorie
Nu voi călca pe jurământ,
Te voi iubi chiar și-n mormânt.*

*Mi-ai fost inspirație,
Acum ești doar o creație.
Rămân în suspin,
Cu un pix pe foaie,
Ce se stinge-n poezie.
Ești un dulce regret,
Care încet-încet devine
Cel mai trist fragment.*

*Manafu Alexandru,
elev, clasa a XII-a B*

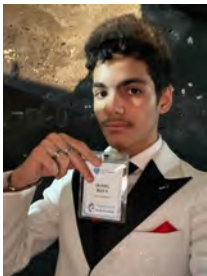
*Premiul I la Concursul de poezie „Floare albastră”,
Centrul Cultural Buftea, februarie 2026*

NE PROMOVAM TALENTELE

Încurajăm creativitatea

Născut la Ploiești pe 1 ianuarie 2009, locuiește în Balotești – Ilfov și este elev în clasa a X-a E, domeniul Comerț. Deși își asigură viitorul prin dobândirea unei profesii, Irinel e pasionat de folclor și de interpretarea și promovarea muzicii românești autentice.

La doar 17 ani, Irinel are deja un repertoriu bine definit, bogat și un palmares pe care mulți l-ar invidia!

Președintele Juriului Copiilor, Festival Național „Flori de Gheață”, Ediția a XXIV-a, 2025

Președintele Juriului Copiilor, Festival Național „Flori de Gheață”, Ediția a XXIV-a, 2025

Pe scena Concursului de poezie și creație „Floare albastră”, Ediția a X-a, Buftea, 2026

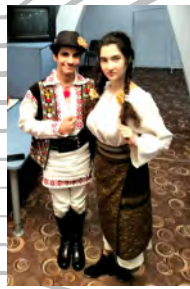
Laureat al Concursului de poezie și creație „Floare albastră”, Ediția a X-a, Buftea, 2026

Reprezentând liceul în evenimente școlare

Inițiatorul Canalului de Știri al Liceului Tehnologic „Barbu A. Știrbey”

Invitat la televiziunea Favorit, împreună cu partenera de scenă, Isabel Nicoleta Cristina Chiriac

Pe scena Festivalului - șezătoare „Acasă, la rădăcină”, aprilie 2025

Pe scena Festivalul Național de Interpretare „Trofeul de Cristal”, Ediția I, 2026 – Buzău, Râmnicu Sărat

Locul al II-lea la Festivalul Național de Interpretare „Trofeul de Cristal”, Ediția I, 2026 – Buzău, Râmnicu Sărat

Festivalul Național de Interpretare „Vocile Primăverii”, Craiova, aprilie 2026

Sărbătorirea a 11 ani de studiu și interpretare, martie 2026

Canal propriu youtube

Trofeul secțiunii duet Festivalului Concurs „Iubesc muzica”, București, 28 martie 2026

Suntem mândri de tine, Irinel!

Colegii, prietenii, profesorii tăi și toți cei care au contribuit la formarea și evoluția ta vor fi, în continuare, alături de tine!

**Selecție realizată de Ștefan Simion Marian,
elev, clasa a XII-a C**

Erasmus+ în Granada

În urma aprobării finanțării proiectului de mobilități 2025-1-RO01-KA121-VET-000329051, desfășurat sub egida acreditării 2024-1-RO01-KA120-VET-000294993,

un grup de 14 elevi ai Liceului Tehnologic „Barbu A. Știrbey” din Buftea, clasele a X-a C (profil Servicii, domeniul Economic, specializarea Tehnician în activități economice) și a X-a E (profil Servicii, domeniul Economic, specializarea Tehnician în activități comerciale), a participat în perioada 2 – 22 noiembrie 2025 la o mobilitate în Granada, Spania.

Grupul Erasmus+, în aeroport, plecare spre Malaga, Spania

Această activitate de formare profesională s-a derulat în cadrul Programului Uniunii Europene pentru educație, formare profesională, tineret și sport Erasmus+, Acțiunea Cheie 1 – Mobilități pentru învățare, KA1 VET.

Activitatea din timpul cursului profesorilor de discipline economice

Domnul profesor Claudiu Năstase și doamna profesoară Mihaela Gheorghe au fost cadrele didactice care au însoțit elevii în Spania, asigurând monitorizarea activităților și buna desfășurare în parteneriat cu organizația gazdă Universal Mobility SL.

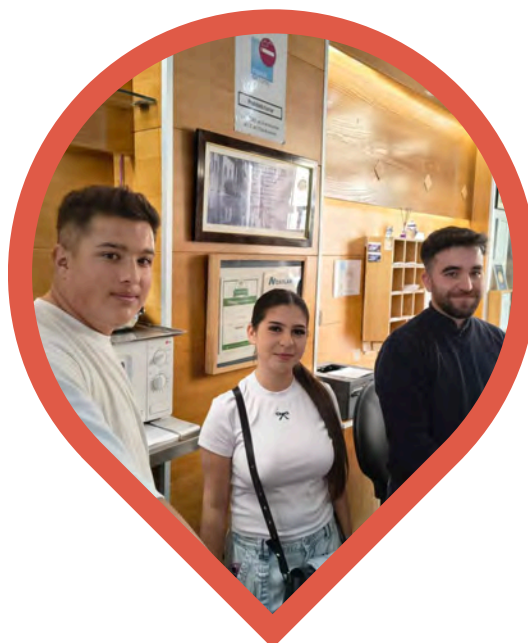
Este important de menționat că această deplasare a reprezentat primul flux din cele patru programate să se desfășoare pe parcursul întregii perioade de derulare a acestui program de acreditare, marcând un început de succes pentru experiențele internaționale ale elevilor noștri. Erasmus+ rămâne principalul instrument prin care Uniunea Europeană sprijină dezvoltarea competențelor profesionale.

Pe lângă activitatea elevilor, proiectul Erasmus+ a vizat și formarea profesorilor de discipline economice. Doamnele profesoare Daniela Mînză, director adjunct și Cristina Badea, responsabilă cu instruirea practică, au participat la cursul "Innovate teaching methods in dual education and hands-on training", în perioada 2-9 noiembrie 2025.

Pe perioada celor trei săptămâni, elevii au fost implicați într-un program complex care a îmbinat pregătirea practică riguroasă cu activități de imersiune culturală. Stagiul s-a desfășurat în cinci locații diverse, adaptate profilului lor de formare economic: sediul Universal Mobility, Artesania Nazari, Corazon Flamenco, Hotel Molinos și Hotel Carlos V. În aceste puncte de lucru, participanții și-au dezvoltat abilitățile profesionale prin sarcini specifice, învățând să aplice noțiuni economice și comerciale într-un context internațional real. Această experiență a fost recunoscută oficial la finalul mobilității prin obținerea Certificatului Europass Mobility, un document esențial pentru viitoarea lor inserție pe piața muncii europene.

Harhăță Alexandru și Păun Larisa-Nicoleta în practică la Hotel Carlos V

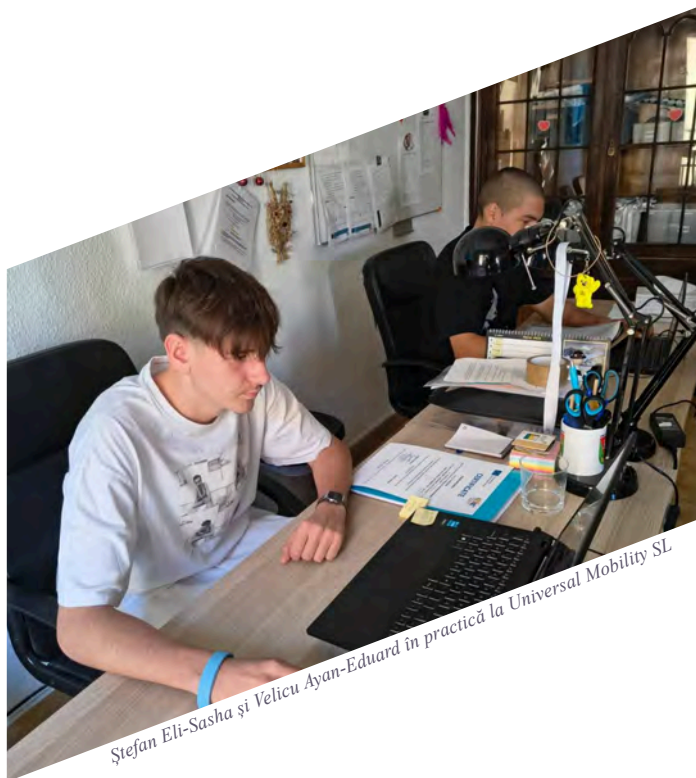
Stanciu Rebeca-Cornelia și Sentiveanu Ștefan-Emanuel în practică la Hotel Molinos

Almăjanu Alexandra-Maria, Husa Andreea-Mirela, Mircea Roxana-Alexandra și Matache Paula-Maria la Artesania Nazari

Gheorghe Andreea-Georgiana, Ispilat David-Filip, Mostoacă Ianis-Marian și Vorniceasa Florin-Alexandru la Corazon Flamenco

Ștefan Eli-Sasha și Velicu Ayan-Eduard în practică la Universal Mobility SL

Excursie în Cordoba

Dincolo de componenta profesională, programul a oferit elevilor șansa de a descoperi bogăția istorică a Andaluziei. Aceștia au vizitat monumente emblematic precum complexul Alhambra și pitorescul cartier Albaicín, participând totodată la o seară autentică de spectacol flamenco. Orizontul cultural a fost extins prin excursiile organizate în zilele de sâmbătă, când elevii au explorat orașul istoric Cordoba și teritoriul Gibraltar. La întoarcerea din mobilitate, în cadrul liceului, într-o ședință la care au fost prezenți cei 14 elevi și cadrele didactice ale liceului, s-au prezentat rezultatele dobândite în urma parcurgerii stagiului de pregătire VET.

Colegii mei au dat dovadă de o conduită exemplară pe întreaga durată a șederii în Spania, reprezentând cu mândrie liceul și comunitatea din Buftea. În concluzie, acest prim flux a reprezentat mult mai mult decât un simplu stagiu de practică; a fost o experiență de viață, un proces de maturizare, care le-a deschis tinerilor porțile către o lume fără granițe. Amintirile create în Granada și lecțiile de independență vor rămâne repere fundamentale în parcursul lor, confirmând angajamentul Liceului Tehnologic „Barbu A. Știrbey” de a pregăti specialiști competitivi la nivel european.

Primirea certificatelor din partea Universal Mobility SL, Granada, Spania

Păun Larisa-Nicoleta,
elevă, clasa a X-a C

CABINETUL DE CONSILIERE PSIHOPEDAGOGICĂ –

LOCUL UNDE ELEVII DEVIN MAI ÎNCERȘĂTORI, MAI IMPLICAȚI ȘI MAI PREGĂTIȚI PENTRU VIAȚĂ

Într-o lume în continuă schimbare, în care provocările adolescenților devin tot mai complexe, școala are nevoie de spații care să ne ofere sprijin real, direcție și încredere. În liceul nostru, cabinetul de consiliere psihopedagogică a devenit, în ultimii ani, mai mult decât un loc al discuțiilor individuale — a devenit un punct de plecare pentru proiecte educaționale, parteneriate valoroase și experiențe care pot schimba destine.

Activitatea cabinetului s-a construit treptat pe o rețea solidă de colaborări cu instituții și organizații dedicate educației și dezvoltării tinerilor. Printre partenerii constanți se regăsesc Fundația Tineri pentru Tineri, A4ACTION, Asociația T.I.B.E.R.I.U.S, CJRAE Ilfov, IPJ IF–Compartimentul Siguranță Școlară, Mami Music SRL, Psiholog clinician, terapeut și coach Cristina Lăzărescu. Și anul acesta școlar, 2025-2026, fiecare parteneriat a adus în școală nu doar activități, ci oportunități reale de învățare și dezvoltare.

Unul dintre primele proiecte care au deschis drumul către implicarea noastră, a elevilor, în programe educaționale a fost proiectul „Me & You & Everyone We Know – program de prevenire și combatere a violenței și hărțuirii în rândul adolescenților”, implementat de Fundația Tineri pentru Tineri și cofinanțat de Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și

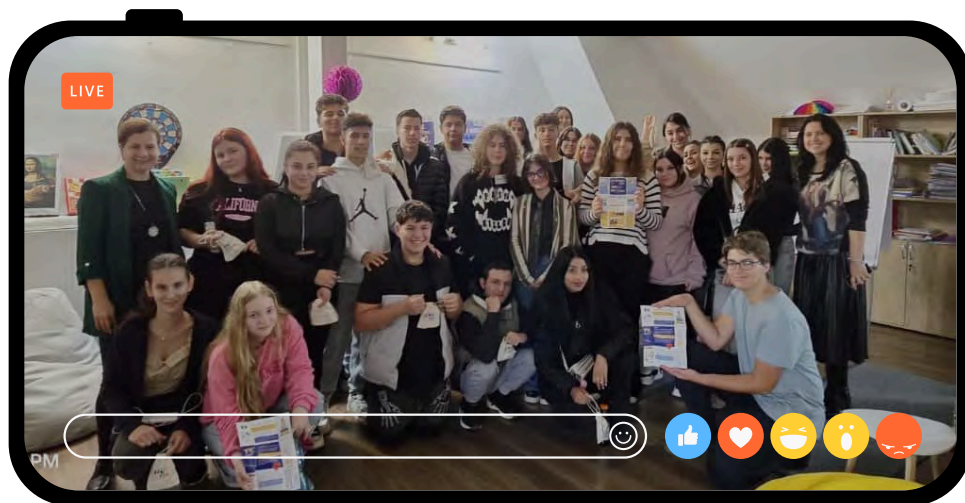
Solidarității Sociale, atât în anii școlari anteriori cât și în perioada octombrie-decembrie a acestui an școlar. Elevii participanți au urmat un curs intensiv de 20 de ore, în cadrul căruia au învățat să devină educatori între egali, capabili să promoveze respectul, empatia și colaborarea în rândul colegilor lor. Prin exerciții practice și discuții deschise, colegii mei au descoperit cât de important este să fie implicați activ în crearea unui climat școlar sigur.

Proiectul educațional „Me&You&Everyone We Know” desfășurat în cabinetul de consiliere psihopedagogică

Familiarizarea cu instrumentul educațional- cărțile cu povești „Me&You&Everyone We Know”

Elevi din învățământul profesional, formați în cadrul proiectul educațional „Me&You&Everyone We Know”

O altă experiență memorabilă pentru două eleve din clasa a XII-a D, Stan Alexandra și Alexandru Ana Maria, a fost participarea la proiectul „RuralMiX – DiscoverEU Inclusion”, desfășurat în două etape, în perioadele 20–31 octombrie 2025 și 28 martie – 8 aprilie 2026, din cadrul programului DiscoverEU – Erasmus+.

Această mobilitate le-a oferit șansa de a călători cu trenul în mai multe orașe capitală europene, de a descoperi muzee, galerii și spații culturale și de a înțelege diversitatea patrimoniului european. Această experiență a fost mai mult decât o călătorie — a fost o lecție despre autonomie, responsabilitate și adaptare la contexte noi.

Stan Alexandra - în proiectul „RuralMiX - DiscoverEU Inclusion”

Alexandru Ana Maria - în proiectul „RuralMiX - DiscoverEU Inclusion”

Un alt proiect educațional de impact care a fost implementat anual din 2023 până în prezent este programul „Educație pentru Viața de Familie (EVF)”, derulat cu sprijinul Fundației Tineri pentru Tineri București, în cadrul proiectului „HYBRID ROOTS – A Comprehensive Approach on SRHR Education for Adolescents Living in Romania”, susținut de Plan International Romania. Prin metode interactive și activități bazate pe învățare experiențială, am avut ocazia să explorăm teme esențiale legate de autocunoaștere, relații sănătoase și luarea deciziilor responsabile. Programul a contribuit la formarea unei atitudini echilibrate și informate în privința sănătății și responsabilității personale.

Cursul Educație pentru viața de familie, desfășurat în cabinetul de consiliere psihopedagogică

Elevii și formatorii Sara Elsheik și Dumitru Alexandru la finalul cursului „Educație pentru viața de familie”, februarie – martie 2026

Unul dintre cele mai emoționante proiecte implementate, în perioada octombrie-decembrie 2025, a fost „Eroul din Tine – Spune NU violenței, bullyingului, drogurilor și infracționalității”, desfășurat în cadrul programului național „Împreună prindem curaj”, în parteneriat cu CJRAE Ilfov. Am participat la activități interactive, spectacole motivaționale și ateliere dedicate prevenirii bullyingului și consumului de substanțe interzise. Prin muzică, teatru, dans și storytelling motivațional, elevii au avut ocazia să își recunoască emoțiile, să își exprime temerile și să descopere că fiecare dintre ei poate deveni propriul erou în fața provocărilor vieții.

Activitatea „Eroul din Tine”- spectacol motivațional susținut de trupa ToDay

Activitatea „Eroul din Tine”- spectacol motivațional

Privind spre viitor, toate aceste inițiative demonstrează că educația modernă înseamnă colaborare, implicare și deschidere către noi experiențe. Proiectele desfășurate doar în acest an școlar reprezintă începutul unui parcurs educațional amplu, în care fiecare elev este încurajat să devină mai curajos, mai responsabil și mai pregătit pentru provocările vieții.

Astăzi, cabinetul de consiliere psihopedagogică din cadrul liceului reprezintă un spațiu al încrederii și al oportunităților, un loc în care elevii nu doar primesc sprijin, ci învață să își descopere resursele interioare și să își construiască propriul drum.

Pentru comunitatea Liceului Tehnologic „Barbu A. Știrbey” Buftea, cabinetul de consiliere psihopedagogică rămâne un spațiu în care se construiesc nu doar proiecte, ci oameni puternici, încrezători și implicați în propriul viitor.

**Buhai Maria Beatrice,
elevă, clasa a XI-a B**

„STÂNCĂ AMINTIRILOR: O ȘI ÎN GIBRALTAR”

Sâmbătă, 15 noiembrie 2025, a fost ziua în care grupul nostru Erasmus+ a părăsit pentru câteva ore Granada pentru a păși într-o enclavă britanică plină de istorie și curiozități geografice: Gibraltar.

Deși drumul a fost unul solicitant, cu aproape opt ore petrecute în autocar dus-întors, entuziasmul grupului a transformat oboseala într-o energie debordantă.

Ceea ce am trăit pe „Stâncă” a depășit orice așteptare, oferindu-ne o lecție de geografie și istorie pe care niciun manual nu o poate preda la fel de bine.

Pe pista aeroportului din Gibraltar

Norocul de la semafor: Un aeroport pe care pășești

Experiența inedită a început încă de la graniță. Gibraltarul este faimos pentru unul dintre cele mai ciudate aeroporturi din lume, a cărui pistă intersectează principala șosea de intrare în oraș, Winston Churchill Avenue. Ne-am simțit extrem de norocoși când, ajunși la barieră, semaforul a afișat culoarea roșie. Nu era un blocaj în trafic, ci semnalul că un avion urma să aterizeze. La doar câțiva metri de noi, am urmărit cu respirația tăiată cum aeronava atinge pista, într-un zgomot asurzitor și un spectacol vizual rar întâlnit. Această pistă a fost construită în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și rămâne un punct critic al aviației mondiale. Să traversezi pe jos, la câteva minute după aceea, locul unde tocmai a aterizat un avion de linie, a fost pentru mulți dintre noi un moment unic.

Un colț de Marea Britanie sub soarele mediteraneean

Odată intrați în oraș, contrastul cultural a fost izbitor. De la „Hola!” am trecut brusc la „Hello!”, iar străzile s-au umplut de simboluri britanice iconice. Elevii nu au ratat ocazia de a se fotografia în faimoasele cabine telefonice roșii, care păreau rupte dintr-un peisaj londonez, dar încadrate neobișnuit de palmieri și de soarele generos al amiezii.

Am explorat Main Street, inima comercială a orașului, unde stilul spaniol și cel britanic se contopesc într-un amestec fascinant.

Vizita în port a completat acest tablou, oferindu-ne o imagine a Gibraltarului ca punct strategic global, unde iahturile moderne se odihnesc la umbra impunătoarei stânci.

În Portul Gibraltar

Adâncurile pământului: Peștera St. Michael

Traseul nostru a continuat spre înălțimile Stâncii, pentru a explora interiorul acestui monolit de calcar. Prima oprire a fost la Peștera Sfântului Mihail (St. Michael's Cave), o catedrală naturală săpată de ape de-a lungul a mii de ani. Legendele antice spuneau că peștera ar fi una dintre porțile către Infern sau că ar fi capătul unui tunel subteran care leagă Europa de Africa.

În St. Michael Cave

Astăzi, peștera este un spectacol de lumini și sunete. Stalactitele și stalagmitele uriașe sunt iluminate arhitectural, transformând interiorul într-un peisaj de basm.

Atmosfera mistică a „Sălii Catedralei”, care astăzi găzduiește concerte datorită acusticii sale perfecte, a reprezentat un moment de liniște și admirație profundă în fața forței creatoare a naturii.

Secretele istoriei: Tunelurile Marelui Asediu

Trecând de la minunile naturii la cele ale ingeniozității umane, am vizitat Tunelurile Marelui Asediu. Acestea reprezintă un sistem incredibil de apărare, săpat manual în stâncă între anii 1779 și 1783, în timpul încercării franco-spaniole de a recupera Gibraltarul. Plimbându-ne prin aceste galerii lungi, am înțeles efortul supraomenesc al soldaților care, folosind doar barosul și dălțile, au creat guri de tragere strategice în pereții verticali ai muntelui. Tunelurile nu sunt doar un monument militar, ci o mărturie a rezistenței umane.

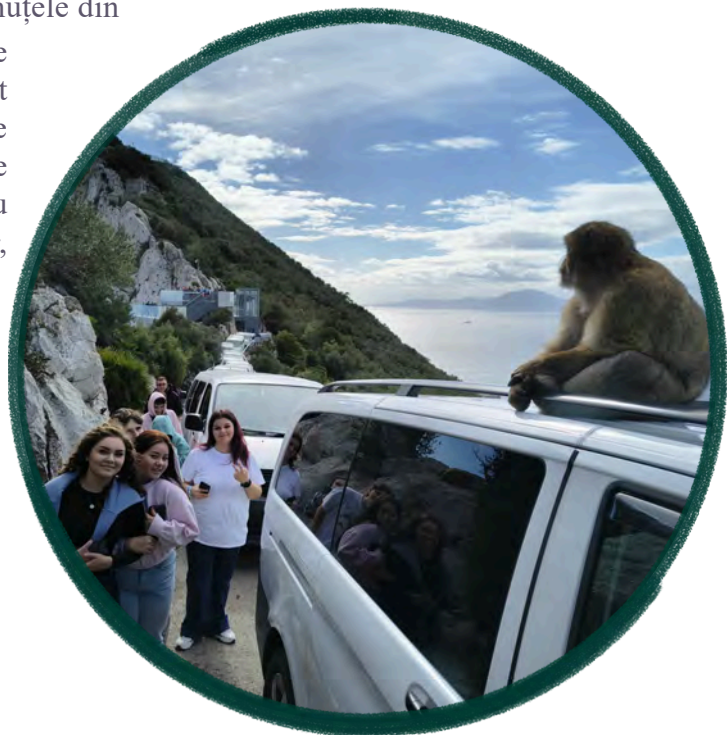

În Tunelurile Marelui Asediu

Prietenii neașteptate de pe „The Rock”

Momentul culminant al zilei, cel care a generat cele mai multe zâmbete și povești, a fost întâlnirea cu macacii – singurele maimuțe sălbatice din Europa. Contrar avertizărilor despre comportamentul lor uneori imprevizibil, maimuțele din

Gibraltar s-au dovedit a fi extrem de sociabile în acea zi de noiembrie. Interacțiunea a fost de-a dreptul fantastică: sub privirile atente ale ghizilor, maimuțele s-au lăsat fotografiate îndeaproape, iar unele, mai curajoase, s-au așezat chiar pe umerii sau în capul elevilor, spre deliciul tuturor.

Întâlnirea cu maimuțele

Colegii mei au dat dovadă de o conduită exemplară, respectând animalele și instrucțiunile primite, ceea ce a făcut ca experiența să fie una plină de bucurie și lipsită de incidente. Această „prietenie neașteptată” a devenit rapid subiectul principal al sutelor de poze care vor rămâne în arhiva personală a fiecărui participant.

Panorama celor două continente

Înainte de a coborî, ne-am oprit la unul dintre punctele de belvedere de pe creastă pentru a admira un peisaj care îți taie respirația. De sus, am privit spre Strâmtoarea Gibraltar – locul unde Marea Mediterană întâlnește Oceanul Atlantic. În depărtare, profilul munților Atlas din Maroc se vedea clar prin aerul curat al după-amiezii. Să vezi două continente deodată este un sentiment de măreție care te face să realizezi cât de mică, dar în același timp cât de conectată este lumea noastră.

Punct de belvedere asupra Strâmătorii Gibraltar

Concluziile unei zile memorabile

Drumul de întoarcere spre Granada a fost lung, însă atmosfera din autocar a fost una de satisfacție totală. Elevii au împărtășit fotografii, au râs pe seama peripețiilor cu macacii și au discutat despre tot ce au învățat în această incursiune britanică. Nu a fost doar o simplă excursie, ci o experiență de viață. Gibraltarul ne-a oferit amintiri care vor dăinui mult timp după ce proiectul Erasmus+ se va încheia, reamintindu-ne că educația înseamnă, înainte de toate, explorare, deschidere culturală și curajul de a descoperi lumea dincolo de orizont.

*Mircea Roxana-Alexandra,
elevă, clasa a X-a C*

O altfel de istorie

NU ÎNVĂȚĂM PENTRU ȘCOALĂ

Accidentul feroviar de la Ciurea 1916-1917

Catastrofa de la Ciurea - 1917

Sursa: Revista Historia nr. 278, martie

Acest accident feroviar este considerat cea mai mare catastrofă feroviară din istoria țării noastre și al doilea din lume. În ianuarie 1917, Iașiul era capitala temporară a României, după căderea Bucureștiului. Mulți refugiați și trupe se îngrămădeau pe liniile ferate. Trenurile plecau supraîncărcate, adesea fără posibilitatea de a respecta reglementările tehnice. De frica războiului, totul se derula pe repede înainte. Trenul denumit „Curierul” pleacă din Galați, pe o vreme geroasă, în 29 decembrie/11 ianuarie 1917 cu întârziere, din cauza bombardării locomotivei.

În tren se afla un mare număr de militari, români și ruși, refugiați, dar și diverse personalități ale vremii. Printre cei mai cunoscuți pasageri erau Emil Costinescu, fost ministru de Finanțe, Yvonne Blondel, fiica fostului ambasador francez la București și geograful George Vâlsan. Referitor la numărul călătorilor, se vehiculează între 1000 și 3200 de persoane, incluși fiind aici și cei din vagoanele atașate pe parcurs. Culoarele trenului erau pline, fiecare călător își făcea loc cum și unde se putea, inclusiv pe vagoane sau pe tampoane. Cu toții erau optimiști și se gândeau că vor ajunge cu bine la Iași.

„Din cauza aglomerației, trenului format din 18 vagoane de călători, i se mai atașează, după efectuarea probelor de frână, încă 7 vagoane de marfă parțial încărcate cu mărfuri și bagaje, fără știrea mecanicului. Astfel, numărul de călători estimat era de cca 3200. Trenul este oprit la Vaslui și apoi la Bălteni, unde se mai introduce un vagon de călători. Trenul pleacă și, din cauza greutății mari a vagoanelor, ajunge cu dificultate în gara Scânteia, unde i se mai atașează o locomotivă. Conform documentelor, trenul ar fi avut aproximativ 500 de tone, dar din calculele efectuate după rezultă că tonajul total al trenului, cu tot cu locomotive, era de 841 t.”

De la Bârnova, trenul, care mai avea aproximativ 15 km până la Iași, a plecat cu viteză mică, dar a accelerat din cauza pantei. Frânele nu au funcționat. Ele erau bune, dar, probabil din cauza aglomerației, valva vagonului trei a fost închisă, ceea ce a făcut ca doar frânele locomotivei și ale primelor două vagoane să fie, în fapt, funcționale. Mecanicii au dat semnale prelungi din sirenă. În vale, personalul gării Ciurea a făcut singurul lucru posibil: a schimbat macazul. Pe linia 1 erau vagoane încărcate cu păcură, așa că s-a încercat trecerea trenului pe linia 2. Doar că acolo e o curbă. Locomotiva și primul vagon s-au putut încadra pe linia 2. Cu excepția altor două vagoane, celelalte au deraiat și s-au aprins, după ce unul dintre ele s-a izbit de un vagon cu păcură.

Acul vitezometrului locomotivei a fost găsit blocat la 95 km, indicând viteza pe care trenul a avut-o în acele clipe. Momentul critic al accidentului este descris astfel: „Am simțit perfect cum trenul a sărit de pe șine ca o reptilă monstruoasă de fier și de oțel, trăgându-i pe toți călătorii săi spre mutilare sau spre moarte. Aveam senzația că sunt aruncată în fundul unui puț, o ploaie de obiecte alunecând în jurul corpului meu. Cât a durat acest chin? Câteva minute, dar mie mi s-a părut interminabil...”. Prin urmare, trenul ajunge la intrare pe macazul liniei a doua în Ciurea în jurul orei 1:12 am, cu viteza de 95 km/h.

Locomotivele reușesc să treacă macazul rupându-se de tren, în timp ce vagoanele cu un centru de greutate mai ridicat, se răstoarnă, deraiază, se urcă unele peste altele și iau foc. Incendiază și două vagoane din trenul militar aflat pe prima linie.

Victimele au fost înmormântate în gropi comune, pe câmpul din spatele gării Ciurea. Până în ziua de 3 ianuarie au fost identificate 374 de persoane. În zilele următoare, la comandamentul din piața gării, au fost afișate listele provizorii cu numele morților identificați. Bilanțul dezastrului a fost undeva în jurul a 700 de morți.

Memorialul de la Ciurea – foto autor

Ecourile evenimentului s-au reflectat și în presa interbelică, dar și în literatura română. La scurt timp după război, în 1921, a apărut un roman intitulat „Strada Lăpușeanu”, unde Mihail Sadoveanu redă o scenă a accidentului de la Ciurea. În memoria celor care nu au supraviețuit accidentului a fost înființat parcul memorial Ciurea, cu ocazia a 100 de ani de la tragedie, în 2017, unde în fiecare an, de 1 decembrie, se țin activități.

Catastrofa de la Ciurea reprezintă cel mai grav accident feroviar din istoria României și al doilea din lume, fiind rezultatul tragic al unei combinații de eșecuri tehnice, supraaglomerare extremă și contextul Primului Război Mondial. Evenimentul rămâne în memoria tuturor ca o lecție de istorie despre vulnerabilitatea infrastructurii în timp de criză.

Bibliografie:

- Blondel Yvonne, Jurnal de război 1916-1917, Frontul de sud al României, Editura Centrul Cultural Român, București, 2005;
Daia Alexandru, Eroi la 16 ani, Editura Ion Creangă, București, 1981;
Duca I.G., Amintiri politice, volumul III, Munchen, 1981;
Dunăreanu Nicolae, „La Ciurea”, în „Arhiva C.F.R.”, an I, nr. 8, 16 septembrie 1928;
Grigorescu Petre, Însemnări din pribegia războiului. 1916-1918, Constanța, 1929;
Ing. Leon Timotei, material dat de dl. Paul Zamfir, Directorul Clubului CFR Râpa Galbenă (exponat în Expoziția: Istoria CFR);
Kirileanu G.T., Corespondență, Ed. Minerva, București, 1977;
Pușcariu Sextil, Memorii, Ed. Minerva, București, 1978;
Țugulescu I.P., La Ciurea, în volumul Clipe grele. Amintiri din războiu, Craiova, 1930;
Vasile V. Cancicov, Afacerea așa-ziselor fraude de la Ciurea, București, 1920;
Ziarul „Mișcarea”, an IX, nr 1, 1 ianuarie 1917;
Ziarul „Mișcarea” nr. 3, 4 ianuarie 1917;
Ziarul „Mișcarea”, nr. 4, 5 ianuarie 1917.

***Pavel Theodor-Georgian,
elev, clasa a IX-a B***

Zuleiha deschide ochii de Guzel Iahina

Guzel Iahina, scriitoare rusă, născută 1977

Te-ai întrebat vreodată cât de departe poate fi împins un om înainte să se frângă? Sau cum ar fi ca tocmai cea mai mare tragedie a vieții tale – pierderea casei și a lumii cunoscute – să devină, paradoxal, biletul tău spre libertate? Acestea sunt întrebările la care te provoacă să răspunzi romanul de debut al scriitoarei ruse Guzel Iahina, „Zuleiha deschide ochii”. O carte care a luat cu asalt lumea literară, câștigând premii prestigioase și fiind tradusă în zeci de limbi, acest roman nu este doar o lecție de istorie, ci o experiență de lectură transformatoare, perfectă pentru tinerii care caută o poveste profundă despre reziliența umană.

Ațiunea începe în anul 1930, într-un sat tătar, unde facem cunoștință cu iadul domestic al protagonistei. Zuleiha, o femeie de treizeci de ani, duce o viață de o supunere mută, ancorată în tradiții arhaice. Este sclava unui soț tiranic, mult mai în vârstă, și victima abuzurilor soacrei sale, o femeie oarbă și crudă pe care o numește, în gând, „Strigoaia”.

În această lume claustrofobă, tânăra nu are voce, nu are dorințe și pare condamnată la întuneric, singurele ei mângâieri fiind amintirea fiicelor pierdute la scurt timp după naștere și credința într-un univers populat de spirite păgâne amestecate cu tradiția islamică.

Istoria, însă, nu ține cont de dramele mici, iar viața Zuleihei este smulsă din rădăcini cu o violență inumană. În contextul politicii sovietice de „deschiaburire”, care viza eliminarea țăranilor înstăriți, soțul ei este ucis de un ofițer al Armatei Roșii. Imediat, ea este aruncată într-un tren de marfă, alături de sute de oameni considerați dușmani ai statului. Călătoria epuizantă, care durează luni de zile, este descrisă cu un realism brutal. Vagonul devine un microcosmos al societății rusești sfâșiate: țăranii analfabeți, criminali de rând, intelectuali din Leningrad și medici excentrici. Destinația lor este inima înghețată a Siberiei. Sunt aruncați pe malul pustiu al râului Angara, în mijlocul taigalei necruțătoare, fără unelte, fără hrană și cu o iarnă mortală bătând la ușă, unde supraviețuirea pare imposibilă.

Aici intervine genialitatea lui Guzel Iahina. Titlul romanului nu este o simplă metaforă pentru supraviețuirea fizică, ci descrie un proces dureros de emancipare. Abisul siberian, unde frigul, foametea și munca silnicăucid fără milă, este locul unde Zuleiha începe să trăiască cu adevărat. Fără legile stricte ale satului ei și motivată de nașterea băiatului ei pe malul apei înghețate, Zuleiha se metamorfozează. Femeia care înainte tremura la tonul ridicat al soțului devine o adevărată leoaică, dispusă să vâneze în pădure și să se lupte cu natura pentru a-și salva copilul. Lanțurile opresiunii cad abia în lagărul de muncă, demonstrând paradoxul că libertatea este, în primul rând, o stare a spiritului, independentă de granițele fizice.

Romanul strălucește prin refuzul de a împărți personajele în „buni” și „răi”. Comandantul Ivan Ignatov, cel care i-a ucis soțul Zuleihei și care conduce colonia, este măcinat de vină și ajunge să se sacrifice pentru supraviețuirea condamnaților. El dezvoltă cu Zuleiha o relație de o complexitate uluitoare, un amestec de ură viscerală și iubire interzisă. Un alt personaj memorabil este doctorul Wolf Leibe, un medic ilustru pierdut în propria minte în urma unui șoc, a cărui trezire la realitate simbolizează triumful umanității.

Într-o epocă a confortului imediat oferit de tehnologie, această carte funcționează ca un exercițiu necesar de empatie. Ne arată istoria dincolo de statisticile din manuale, dând un chip victimelor totalitarismului. Mai presus de toate, ne oferă o poveste despre speranță, învățându-ne că omul se poate adapta oricăror condiții și că frumusețea poate răsări în cel mai steril pământ.

„Zuleiha deschide ochii” este o capodoperă a literaturii contemporane. Când vei întoarce ultima pagină, vei purta cu tine o fărâmə din țăria sufletească a personajelor, înțelegând mult mai profund ce înseamnă, cu adevărat, să fii liber.

Coperta I, Editura Humanitas Fiction, 2023

*Spiroiu Mihai Nicolae,
elev, clasa a IX-a C*

Cravata galbenă

Anul trecut a apărut un film biografic excelent, „Cravata galbenă”, care prezintă povestea lui Sergiu Celibidache, unul dintre cei mai renumiți dirijori ai secolului trecut. Regia i-a aparținut fiului acestuia, cineastul Serge Ioan Celebidachi, iar filmările au avut loc în România. Născut în 1912, la Roman, în familia unui ofițer și a unei profesoare, Sergiu Celibidache a beneficiat de o educație aleasă, cu principii solide, părinții săi fiind conștienți că doar o pregătire temeinică îi poate asigura fiului lor cheia către succes. Și nu s-au înșelat. Doar că traiectoria vieții profesionale a tânărului Celibidache a urmat o direcție diferită față de așteptările tatălui său, care îi preconizase un viitor strălucit în politică. Dorința acerbă de a studia tainele muzicii și de a performa în acest domeniu a creat o fisură și l-a îndepărtat de familia care nu l-a susținut. Căzut în dizgrație, protagonistul nostru nu a renunțat la visul său, indiferent de greutate și de neprevăzut. Sergiu Celibidache și-a continuat studiile superioare în Occident, ajungând să profeseze și să-și etaleze măiestria pe marile scene ale lumii. După al Doilea Război Mondial, Sergiu Celibidache a ajuns la conducerea Filarmonicii din Berlin, cea mai prodigioasă din lume la acea vreme, devenind cel mai tânăr dirijor principal din istoria sa. Avea 33 de ani. A dirijat sute de concerte, pe mai multe continente, fiind ovaționat de un public divers, din Europa, Statele Unite, Japonia și America Latină. Emulația produsă în jurul concertelor sale a fost una incredibilă, dominată de săli arhipline și aplauze neconținute. Celibidache a revenit de câteva ori în România, în anii '70, dar și după căderea regimului comunist, fără să colaboreze vreodată cu Securitatea, chiar dacă au fost inițiate acțiuni în acest sens. Personalitatea artistului era prea mare pentru a-i putea fi îngrădită libertatea de exprimare. A murit în Franța, în 1996, la vârsta de 84 de ani, iar moștenirea sa a marcat lumea culturală a secolului XX.

Câteva idei merită reținute din cadrul acestei realizări cinematografice:

- Urmează-ți visul/chemarea, chiar dacă drumul nu este unul ușor! Fii dispus la riscuri și sacrificii!
- Pune pasiune și seriozitate în ceea ce faci!
- Păstrează-ți principiile și setul de valori!
- Tinde spre o variantă a ta cât mai bună!
- Acordă importanța cuvenită fondului, nu formei!
- Nu face compromisuri!
- Nu-ți uita rădăcinile și pe cei care, în anumite momente mai puțin bune, ți-au fost alături!

Filmul „Cravata galbenă” este o lecție de viață și un model de reușită pentru cei care învață, își urmează pasiunile, sunt serioși și perseverenți.

Afiș film „Cravata galbenă”

Barbor Ioana-Theodora,
elevă, clasa a XII-a B

Noi și lumea de mâine

Civilizația nu se măsoară în zgârie-nori sau în viteza internetului. Nu se numără în premii Nobel și nu se cântărește în produsul intern brut. Civilizația adevărată trăiește în gestul omului care cedează locul în autobuz, în vocea coborâtă în bibliotecă, în gunoiul aruncat la coș - nu pe trotuar. Este invizibilă, dar se simte imediat când lipsește.

Trăim o epocă a paradoxurilor. Suntem mai conectați ca niciodată și, totuși, izolați unii de alții. Avem acces la întreaga cunoaștere a omenirii, dar conversațiile publice coboară, adesea, sub orice standard al dialogului decent. Ne revoltăm în fața nedreptăților din lume, dar ignorăm cu seninătate micile nedreptăți pe care le comitem zilnic față de vecinul de palier, față de chelnerul obosit, față de omul care vine în sens invers pe stradă.

„O societate se judecă după felul în care îi tratează pe cei mai vulnerabili membri ai ei”

*Mahatma Gandhi (1869 – 1948)
lider politic și religios indian*

Respectul — valuta rară a timpurilor noastre

Respectul a devenit o marfă deficitară. Nu cel declarat solemn la tribune și în discursuri, ci cel autentic - cel care se manifestă în tăcerea telefonului în timpul mesei cu familia, în mulțumirea spusă cu glas tare, în răbdarea cu care ascultăm o opinie diferită de a noastră, fără să ne pregătim deja replica. Respectul adevărat presupune efortul de a vedea în celălalt un om întreg, cu povara și bucuriile lui, nu un obstacol în calea propriilor noastre urgente.

Și, totuși, lecțiile de civilizație nu vin din manuale. Vin din familie, de pe stradă, din micile alegeri pe care le facem în fiecare zi când nu ne vede nimeni. Cine suntem atunci - când nu există aplauze, nu există martori, nu există beneficii imediate - aceea este măsura noastră reală.

Curajul de a fi exemplu

A trăi civilizat necesită curaj. Curajul de a te opri din drum și a ajuta pe cineva căzut. Curajul de a refuza mitocănia prietenoasă, de a nu râde la gluma care umilește, de a spune „nu este în regulă!” chiar și atunci când toată lumea face. Este mai ușor să te conformezi, să dai din umeri și să continui. Dar confortul conformismului are un preț: lumea rămâne la fel sau mai rău.

Fiecare om care alege să fie decent, chiar și în fața indecenței, plantează o sămânță. Nu va vedea neapărat floarea. Dar cineva - un copil care privește, un trecător care observă, un om care se întoarce acasă și se gândește - va fi atins de acel gest și, la rândul lui, va alege diferit data viitoare.

*Nelson Mandela (1918 – 2013)
politician, deținut politic, președintele Africa de Sud,
câștigător al Premiului Nobel pentru Pace*

„Nu poți schimba lumea dacă nu ești dispus să te schimbi pe tine însuși mai întâi”

Lumea pe care vrem să o lăsăm

Lumea civilizată pe care o visăm nu va fi decretată. Va fi construită, zi de zi, prin alegerile mici și mari ale fiecăruia dintre noi. Prin modul în care conducem mașina, prin tonul pe care îi vorbim casierului, prin felul în care tratăm natura, animalele, bătrânii, copiii, străinii. Este un proiect colectiv la care fiecare contribuie - sau nu - în fiecare clipă.

Acea lume este posibilă. Și începe acum, cu noi!

Acea lume este posibilă. Și începe acum, cu noi!

*Dobrican Maria Beatrice,
elevă, clasa a X-a A*

Ultimele sau Ultimile

CORECT	GREȘIT
<i>Ultimele/ultimei zile</i>	<i>Ultimile/ultimii zile</i>
Ultimele zile de vacanță au trecut mult mai repede decât m-aș fi așteptat. Emoția ultimei zile de liceu va rămâne mereu în memoria noastră.	Ultimile zile de vacanță au trecut mult mai repede decât m-aș fi așteptat. Emoția ultimii zile de liceu va rămâne mereu în memoria noastră.
<p>Ultim, -Ă, ultimi, -e, adj. Cel din urmă (dintr-o serie de elemente spațiale, temporale, valorice); care se află la sfârșit, în urma unei serii. <i>A sosit ultimul.Ultima carte.</i> *<i>Ultima oră</i> = rubrică dintr-o gazetă având cele mai noi știri. – <i>Din lat. ultimus, it. ultimo.</i></p> <p><i>Ultim</i> -adjectiv masculin, plural <i>ultimi</i>; feminin <i>ultimă</i>, plural <i>ultime</i>, art. <i>ultimele</i></p> <p>Adjectivul <i>ultim</i> are patru forme flexionare: ultim-ultimă-ultimi-ultime. Formele corecte sunt: ultimele zile (nu: ultimile zile); ultimei zile (nu: ultimii zile).</p> <p>(Sursa: DEX 2012)</p>	

Greșeli frecvente

O altă greșeală frecventă este scrierea substantivelor masculine terminate în -iu care primesc, pe lângă vocala „i” din rădăcină încă un „i”, marcă de plural, la care se adugă articolul hotărât „i”. Așadar, substantivul articulat la numărul plural va avea trei „i”.

Singular	Plural nearticulat	Plural articulat
<u>fiu</u>	(niște) fii	fiii
<u>uliu</u>	(niște) ulii	uliii
geamgiu	(niște) geamgii	geamgiii
macaragiu	(niște) macaragii	macaragiii

*Husa Andreea-Mirela,
elevă, clasa a X-a C*

De-ale contabilității...

Există evidențe contabile mai vechi de 7.000 de ani

Ca și perspectivă în timp, asta înseamnă că oamenii țineau contabilitate înainte ca civilizația din Egiptul antic să existe. Înregistrările contabile primitive au fost descoperite în Mesopotamia. Forme incipiente ale „socotelilor” erau defapt desene din peșteri despre câte animale au fost, vâdate și mâncate, câte piei s-au jupuit și câte haine au rezultat, evoluând mai târziu spre comerț și impozitare.

Sursa: Irina CLEPALO, Felicia COSTOV, Istoria contabilității

Sursa: <https://www.edusoft.ro/revista/luca-pacioli-părintele-contabilității/>

Părintele contabilității

Contabilitatea modernă s-a născut în Renaștere, datorită lui Luca Pacioli. Supranumit “părintele contabilității”, matematicianul italian și călugărul franciscan este creditat cu publicarea primei lucrări despre contabilitatea în partidă dublă. Cele mai multe dintre principiile contabile descrise în lucrarea sa sunt folosite și astăzi.

Dacă acest lucru nu este suficient de interesant, adăugați că a colaborat și cu prietenul său, Leonard da Vinci, pe care l-a învățat matematică.

Contabilitate și rock 'n' roll

Pe măsură ce a început să se afirme ca solist al trupei The Rolling Stones, Mick Jagger a urmat cursurile London School of Economics cu o bursă guvernamentală pentru a studia finanțe și contabilitate. În acea perioadă, a locuit cu Keith Richards și a susținut concerte în weekend-uri. El a mărturisit că decizia sa de a renunța la studii a fost “total stupidă”.

Sursa: <https://www.edusoft.ro/revista/luca-pacioli-părintele-contabilității/>

Sursa: <https://infopolitica.ro/2026/03/16/premiile-oscar-2026-iata-lista-principalilor-castigatori/>

Și Oscarul merge la...

De la investigații federale la strălucirea și farmecul de la Hollywood, contabilii au o gamă largă de domenii unde activează. Premiile Oscar recompensează în fiecare an cele mai bune producții cinematografice. Din 1935, gigantul din domeniul contabilității PricewaterhouseCoopers (pe atunci Price Waterhouse) a fost responsabil de numărarea voturilor.

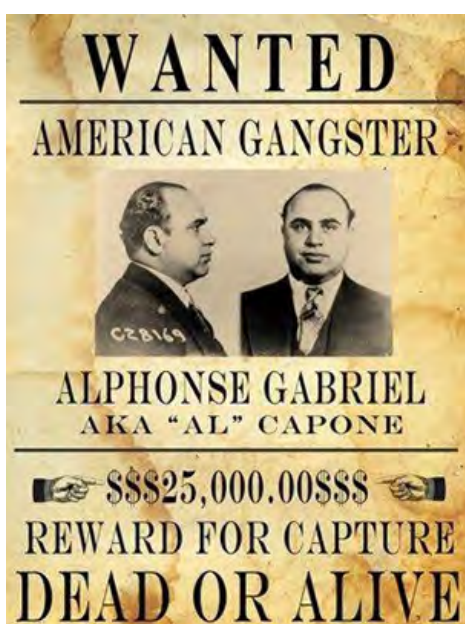
Procesul durează aproximativ 1.700 de ore, deoarece voturile sunt numărate manual de o echipă de contabilii într-un loc secret.

Noțiunea de zero

Deși multe culturi antice aveau un concept și o expresie pentru neant, cultura hindusă este creditată cu crearea zero-ului pe care îl cunoaștem astăzi. În secolul al V-lea d.Hr., cuvântul sanscrit “śūnya” a fost folosit pentru zero. În analele istoriei științifice, renumitul astronom și matematician Aryabhata este creditat cu dezvoltarea cifrei “0”.

Sursa: <https://stiripentru copii.com/2022/12/26/originea-cifrei-zero-simbolul-nulitatii-si-evolutia-acestui/>

Căderea lui Al Capone

Contabilitatea judiciară a jucat un rol esențial în căderea unuia dintre cei mai cunoscuți gangsteri americani, Al Capone.

În timp ce Capone reușise să se sustragă cu succes de la acuzațiile pentru numeroasele sale infracțiuni, Departamentul Trezoreriei SUA, în special IRS, a condus, împreună cu Frank J. Wilson, un efort pentru a efectua o investigație exhaustivă a documentelor financiare complexe și ascunse ale lui Capone. Ancheta a scos la iveală venituri substanțiale nedeclarate, ceea ce a dus la acuzații de evaziune fiscală și la o condamnare în 1931, care i-a adus o pedeapsă de 11 ani de închisoare.

Sursa: <https://www.rador.ro/2017/01/25/portret-al-capone-cel-mai-faimos-gangster-din-istorie/>

Recunoaștere internațională

Există zile de recunoaștere internațională pentru gogoși, câini și chiar bere. Așa că, bineînțeles, pe 10 noiembrie este Ziua Internațională a Contabilității.

Sursa: <https://www.blueaccountancy.ro/10-noiembrie-ziua-internationala-a-contabilului/>

**Badea Georgiana-Daniela-Emilia,
elevă, clasa a XII-a C**

Poluarea apei – între dezechilibrul ecologic și responsabilitate umană

Deși acoperă aproximativ 71% din suprafața Terrei, apa dulce disponibilă pentru consum reprezintă mai puțin de 1% din totalul resurselor hidrice ale planetei. Acest procent aparent mic susține însă întreaga viață terestră, de la ecosisteme complexe până la activitățile umane de zi cu zi. În mod paradoxal, tocmai această resursă vitală este supusă unei presiuni fără precedent, iar poluarea apei a devenit o problemă globală cu implicații profunde și adesea ireversibile.

Poluarea apei se manifestă prin modificarea caracteristicilor fizice, chimice și biologice ale acesteia, în urma introducerii de substanțe poluante. Dintre toate tipurile de poluare, cea cu plastic a atras atenția comunității științifice în ultimele decenii, datorită amplitudinii și persistenței sale. Se estimează că aproximativ 8–10 milioane de tone de plastic ajung anual în oceane, iar dacă tendința actuală continuă, până în anul 2050 ar putea exista o masă mai mare de plastic decât de pește în oceanele lumii.

Sursa foto: <https://www.unep.org/>

Materialele plastice nu dispar, ci se fragmentează în particule din ce în ce mai mici, formând microplastice (sub 5 mm) și chiar nanoplastice. Aceste particule au fost identificate nu doar în apele mărilor și oceanelor, ci și în râuri, lacuri, în apă potabilă și chiar în organismele vii care trăiesc în mediul acvatic. Studiile arată că un om poate ingera până la 5 grame de microplastic pe săptămână, echivalentul unei cărți de credit, prin consumul de apă și alimente contaminate.

Impactul asupra ecosistemelor acvatice este și el dramatic. Peste 700 de specii marine au fost afectate de poluarea cu plastic, fie prin ingerarea deșeurilor, fie prin încurcarea în acestea. Țestoasele marine confundă pungile de plastic cu meduzele, una dintre principalele lor surse de hrană, în timp ce păsările marine pot consuma fragmente de plastic pe care le confundă cu hrană. Acest lucru duce la blocaje digestive, malnutriție și, în final, moarte.

În mediul acvatic, microplasticele acționează și ca vectori pentru substanțe toxice, precum metale grele sau compuși organici persistenți. Prin procesul de bioacumulare, aceste substanțe se concentrează în organismele vii, iar prin bioamplificare, concentrațiile cresc de-a lungul lanțului trofic. Astfel, peștii mari, consumați frecvent de oameni, pot conține niveluri ridicate de toxine, ceea ce transformă poluarea apei într-o problemă directă de sănătate publică.

În România, problemele legate de poluarea apei sunt vizibile în special în râuri și lacuri afectate de deversări necontrolate sau de gestionarea deficitară a deșeurilor. Plasticul abandonat ajunge frecvent în cursurile de apă, fiind transportat ulterior către Dunăre și, în final, în Marea Neagră, contribuind la poluarea regională.

În fața acestor realități, responsabilitatea umană devine esențială. Soluțiile există, dar necesită voință și implicare: reducerea consumului de plastic de unică folosință, reciclarea corectă, dezvoltarea infrastructurii de gestionare a deșeurilor și implementarea unor politici de mediu eficiente. La fel de importantă este educația ecologică, care formează comportamente responsabile încă din școală.

În liceul nostru, cu ocazia Zilei Pământului (22 aprilie), elevii au amenajat un colț informativ dedicat problemelor de mediu, inclusiv poluării apei. Panourile realizate au sintetizat informații științifice relevante, iar obiectele decorative din materiale reciclabile au ilustrat, într-un mod creativ, necesitatea reducerii deșeurilor, creând totodată o scenă din ecosistemul marin.

„Colțul despre mediu” - Activitate de Ziua Pământului

Elevii claselor a X-a A, a X-a B și a XI-a B amenajând „Colțul despre mediu”

Așadar, oamenii trebuie să înceteze să mai trateze apa drept o resursă inepuizabilă, întrucât calitatea sa în continuă scădere reprezintă un semnal de alarmă pentru întreaga umanitate. Poluarea apei, în special cea cu plastic, nu afectează doar ecosistemele acvatice, ci și echilibrul global și sănătatea umană. Într-o lume care aspiră la curățenie și sustenabilitate, protejarea apei devine nu doar o necesitate, ci o responsabilitate comună.

Bibliografie:

<https://www.unep.org/topics/ocean-seas-and-coasts/ecosystem-degradation/pollution/plastic-pollution-marine-litter>
<https://www.unep.org/beatpollution/node/2480>
Organizația Mondială a Sănătății (WHO)

Ghiță Nikoll Annemarie, elevă, clasa a X-a A
Mande Maysa Andreea, elevă, clasa a X-a A

Șezătoarea – tradiție, identitate și legătură între generații

Ce este o șezătoare?

Șezătoarea reprezintă una dintre cele mai vechi și mai importante tradiții ale satului românesc. Ea era organizată, de regulă, în serile lungi de toamnă și iarnă, atunci când muncile câmpului se încheiau, iar oamenii aveau mai mult timp pentru activități desfășurate în casă. În trecut, femeile și fetele din sat se adunau într-o casă pentru a lucra împreună: torceau lână, țeseau, coseau sau pregăteau diferite obiecte necesare gospodăriei. În timp ce mâinile lucrau, sufletul se hrănea prin cântece, povești, ghicitori, snoave și jocuri. Nu de puține ori, la șezătoare veneau și flăcăii satului, care aduceau voie bună, muzică și transformau întâlnirea într-un adevărat prilej de socializare. Șezătoarea nu era doar un moment de muncă, ci și unul de comuniune. Aici se legau prietenii, se nășteau iubiri, se transmiteau sfaturi și se păstrau vii tradițiile. Pentru tineri, șezătoarea era o adevărată școală a vieții, unde învățau de la cei mai vârstnici nu doar meșteșuguri, ci și respectul pentru familie, pentru comunitate și pentru valorile autentice.

O scurtă istorie a șezătorii în satul românesc

Originea șezătorii se pierde în timp, fiind legată de însăși organizarea vieții în satul tradițional românesc. Istoricii și etnologii consideră că acest obicei exista încă din Evul Mediu, poate chiar mai devreme, în forme simple, specifice comunităților rurale. În fiecare regiune a țării, șezătoarea avea particularitățile sale. În Moldova, accentul cădea adesea pe torsi și pe cântecele populare; în Transilvania, șezătorile erau însoțite de povești și ghicitori; în Muntenia și Oltenia, ele deveneau adevărate sărbători ale satului, cu joc și voie bună. Cu toate acestea, esența rămânea aceeași: întâlnirea oamenilor în jurul tradiției. În trecut, șezătoarea avea și un rol educativ. Fetele învățau să coasă, să țese și să pregătească zestrea, iar băieții deprindeau obiceiurile și responsabilitățile comunității. Totodată, șezătoarea era locul unde se transmiteau cântecele populare, legendele, basmele și obiceiurile legate de sărbători. Odată cu modernizarea satului și cu schimbările sociale din secolul al XX-lea, șezătoarea a început să dispară treptat. Apariția televiziunii, migrarea tinerilor către orașe și schimbarea stilului de viață au făcut ca această tradiție să fie tot mai rar întâlnită. Cu toate acestea, în ultimii ani, șezătoarea a început să fie redescoperită prin proiecte culturale, festivaluri și activități organizate în școli și centre culturale.

Ce reprezintă șezătoarea pentru comunitate?

Pentru comunitate, șezătoarea înseamnă mai mult decât păstrarea unui obicei vechi. Ea este o formă de identitate, o dovadă că valorile și rădăcinile unui popor pot fi păstrate chiar și într-o lume modernă. Prin șezătoare, comunitatea își redescoperă istoria și învață să prețuiască lucrurile simple: portul popular, cântecul, vorba bună, meșteșugurile și respectul față de cei din jur. Totodată, acest obicei are puterea de a aduce oamenii împreună, de a crea legături între generații și de a întări sentimentul de apartenență. În cadrul unei șezători, cei vârstnici devin păstrători ai memoriei și ai tradiției, iar cei tineri devin continuatorii ei.

Afișul evenimentului cultural „Acasă, la rădăcină”

Astfel, tradiția nu rămâne doar o lecție din manual sau o amintire din trecut, ci devine o experiență vie. Astăzi, șezătoarea are și un rol cultural important, devenind un mod prin care școlile, instituțiile și comunitățile locale îi apropie pe copii și tineri de valorile românești. Într-o perioadă în care mulți uită de unde vin, astfel de proiecte reamintesc faptul că identitatea unei comunități se construiește prin memorie și prin tradiții.

Trei generații pe scena Palatului Cultural Buftea „Acasă, la rădăcină”

„Acasă, la rădăcină” – un exemplu că tradiția trăiește

Într-o seară de aprilie, la Palatul Cultural din Buftea, înainte ca luminile să se aprindă și primele acorduri să răsună, în sală era o liniște aparte. O liniște care semăna cu serile de iarnă de odinioară, când, într-o casă din sat, femeile lăseau fusul din mână doar pentru a asculta o poveste, iar copiii stăteau cumiți lângă sobă. Apoi, încet, scena a prins viață. Au apărut copiii, îmbrăcați în costume populare, cu obraji îmbujorați de emoție. În urma lor au venit tinerii, iar apoi seniorii. Pentru o clipă, părea că timpul s-a oprit și că toate generațiile satului românesc s-au întâlnit în același loc. În mijlocul lor se afla doamna profesor Petronela Șfabu, cea care a visat această șezătoare și care a adunat, ca într-o familie, glasuri, amintiri și oameni. Din dorința de a-i aduce pe toți mai aproape de rădăcini, a luat naștere șezătoarea tradițională „Acasă, la rădăcină”, un proiect care nu și-a propus doar să arate tradiția, ci să o facă vie. Primii care au început să cânte au fost membrii grupului vocal folcloric „Glasul Satului Știrbey” de la Liceul Tehnologic „Barbu A. Știrbey”. Vocile lor tinere au umplut sala de emoție, iar fiecare cântec părea să aducă mai aproape o lume pe care mulți o credeau pierdută: lumea satului, cu ulițe prăfuite, porți deschise și seri în care oamenii se adunau împreună. Li s-au alăturat apoi membrii grupului vocal folcloric „Vatra Buței” al Centrului Cultural Buftea și elevii clasei de canto popular. Cântec după cântec, poveste după poveste, șezătoarea a început să semene tot mai mult cu cele de altădată. Parcă se auzeau femeile torcând, râsetele fetelor și glasurile bătrânilor care spuneau întâmplări vechi, la lumina lămpii. Seniorii priveau în tăcere. Unii zâmbeau, alții aveau ochii umezi. În cântecele copiilor regăseau propriile lor amintiri, serile copilăriei, glasul bunicii și satul pe care l-au purtat mereu în suflet. Iar copiii, fără să își dea seama poate, primeau de la ei ceva mult mai prețios decât un cântec sau un costum popular: primeau o moștenire. Nu mai exista scenă și public. Nu mai existau vârste diferite. Toți erau parte din aceeași poveste. O poveste despre oameni care nu au uitat cine sunt și despre rădăcini care, oricât de departe ar părea, rămân vii. La sfârșit, când ultimele versuri s-au stins, în sală a rămas pentru câteva clipe aceeași liniște de la început. Dar nu mai era o liniște goală. Era liniștea aceea plină de emoție, în care fiecare înțelege că a fost martor la ceva important. „Acasă, la rădăcină” nu a fost doar un spectacol. A fost o întoarcere. O întoarcere la sat, la bunici, la serile de șezătoare și la frumusețea lucrurilor simple. A fost dovada că tradiția nu trăiește în cărți

sau în fotografiile vechi, ci în oameni. În glasul copiilor. În amintirile celor vârstnici. Și în dorința de a merge mai departe fără să uităm de unde venim.

Petronela Șfabu, regizor, scenarist, coregraf spectacol-șezătoare „Acasă, la rădăcină”

Gânduri de după

Șezătoarea rămâne una dintre cele mai frumoase expresii ale spiritului românesc. Ea vorbește despre oameni, despre comunitate și despre nevoia de a fi împreună. Deși timpul a schimbat modul de viață, valorile pe care le transmite șezătoarea – solidaritatea, respectul, bucuria și dragostea pentru tradiție – sunt la fel de importante și astăzi.

Chiriac Isabel-Nicoleta-Cristina pe scenă în spectacolul „Acasă, la rădăcină”

Bibliografie

- Simion Florea Marian, Sărbătorile la români, vol. I-III, Editura Fundației Culturale Române, București, 1994
Ion Ghinoiu, Obiceiuri populare de peste an. Dicționar, Editura Fundației Culturale Române, București, 1997
Ovidiu Bârlea, Folclorul românesc, Editura Minerva, București, 1981

*Chiriac Isabel-Nicoleta-Cristina,
elevă, clasa a X-a A*

Pagina De Divertiment

VOCEA GENERAȚIEI DE AZI

1. Continuă povestea

Citește povestea dată mai jos și continuă povestea în spațiul liber.

„Era o dimineață liniștită de toamnă.
Ploua mărunț, iar în gara pustie, un băiat
cu un rucsac ponosit a coborât din tren.
Nu știa că acea zi avea să-i schimbe viața
pentru totdeauna...”

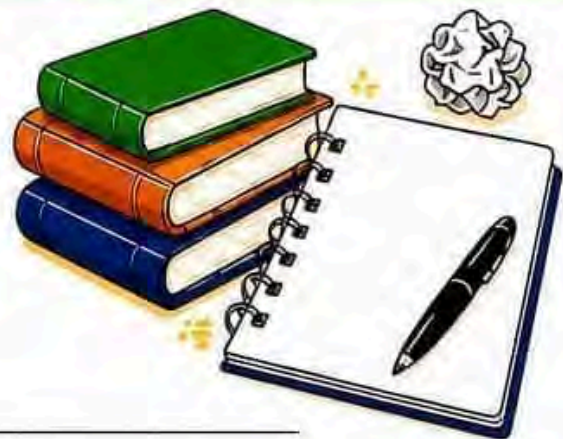
Continuarea poveștii:

---

2. Personajul ascuns

Alege o operă citită și scrie un text din perspectiva unui personaj secundar

Ce gândește? Ce simte? Ce motive are pentru acțiunile sale?

Operă aleasă: _____

Personaj secundar: _____

---

3. Ghicitori logice

Citește cu atenție ghicitorile de mai jos și răspunde acestora în spațiul liber.

- Are taste, dar nu e pian,
Are ecran, dar nu e televizor.
Ce este? _____
- Merge fără picioare,
Plânge fără lacrimi.
Ce este? _____
- Cu cât o folosești mai mult,
Cu atât devine mai mică.
Ce este? _____
- Nu vorbește, dar îți răspunde,
Nu gândește, dar te ajută.
Ce este? _____

4. Titlu nou

Propune un alt titlu pentru o operă citită și justifică alegerea ta.

Operă aleasă: _____

Titlu original: _____

Noul titlu propus: _____

De ce ai ales acest titlu?

---

5. Șiruri și tipare

Continuă șirurile și explică regula fiecăruia.

1. 2, 4, 8, 16, 32, _____, _____, _____

Regula: _____

2. 1, 3, 6, 10, 15, 21, _____, _____, _____

Regula: _____

3. a, b, d, g, j, _____, _____, _____

Regula: _____

6. PROVERBE ÎN EMOJI

Transformă emoji-urile în proverbe.

- A) Cine se scoală de **dimineață**, departe ajunge

B) Graba strică treaba

C) Cine aleargă câștigă

- A) Unde-i lege nu-i tocmeală

B) Legea e pentru toți

C) Dreptatea învinge

- A) Buturuga mică răstoarnă carul mare

B) Cine nu muncește nu greșește

C) Roata se întoarce

- A) Cine sapă groapa altuia cade singur în ea

B) Cine greșește plătește

C) Nu face altuia ce nu-ți place

- A) Ai carte, ai parte

B) Învăță și vei reuși

C) Cartea e comoară

7. Ghicitori (nivel mediu)

Citește cu atenție și răspunde.

- Sunt mereu în față, dar nu mă poți vedea.
Te urmez pretutindeni. Ce sunt?
_____
- Am oase, dar nu am carne. Am munți, dar nu am copaci.
Am apă, dar nu am pești. Ce sunt?
_____
- Cu cât tai mai mult din mine, cu atât mă fac mai mare.
Ce sunt?
_____
- Nu am gură, dar îți spun povești.
Nu am aripi, dar te pot purta.
Ce sunt?
_____
- Sunt tare când sunt slab.
Sunt slab când sunt tare.
Vântul mă poartă în spinare.
Ce sunt?
_____

8. Quiz interdisciplinar

Alege răspunsul corect.

- Cine a scris „Crimă și pedeapsă”?
a) Lev Tolstoi   b) Fiodor Dostoievski   c) Ivan Turgheniev
- Care este formula chimică a apei?
a) CO₂   b) H₂O   c) O₂   d) H₂SO₄
- În ce an a fost descoperită America?
a) 1492   b) 1776   c) 1066   d) 1215
- Derivada funcției $f(x) = x^2$ este:
a) 2x   b) x²   c) 2   d) x
- Capitala Japoniei este:
a) Beijing   b) Seul   c) Tokyo   d) Bangkok

9. „Cum ar fi dacă...?”

Răspunde la întrebări în spațiul liber dat.

- Cum ar fi dacă profesorii ar da teme pe TikTok?
  - Cum ar fi dacă școala ar începe la 12:00?
  - Cum ar fi dacă nu ar mai exista examene?
- _____

10. Găsește diferențele

Privește cu atenție cele două imagini și găsește 7 diferențe. Încercuiește-le și scrie-le mai jos.

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

Iosif Elena Elisabeta
Clasa a IX-a B

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Elevi

Cadre didactice

Coordonatori:

Prof. Ion Mihai
Prof. Daniela Minzu

Redactori:

Chiriac Isabel Nicoleta Cristina, clasa a X-a A
Răduță Maria-Denisa, clasa a XI-a A
Radu Marco-Andrei, clasa a XI-a A
Tănase Oana-Maria, clasa a XII-a C
Iosif Elena Elisabeta, clasa a IX - a B

Mihai Nina
Rotboșean-Lospă Ioana-Lăzărina
Iacob Cristina
Toader-Rădulescu Ioana-Meletina
Albulescu Claudia-Maria
Lungeanu Paul

Fotoreporteri:

Mircea Roxana-Alexandra, clasa a X-a C
Păun Larisa_Nicoleta, clasa a X-a C

Năstase Claudiu
Gheorghe Mihaela

Graficieni:

Barbor Ioana-Theodora, clasa a XII-a B

Iosifaru Mihaela-Angela
Manole Ionuț-Alexandru

Corectori

Pavel Theodor Georgian, clasa a IX-a B

Vintilă Felicia
Tecuceanu-Rovența Georgiana
Petcu Mona-Maria

Tehnoredactare computerizată:

Neagu Cornel Adrian, clasa a XII-a C

Iosifaru Mihaela Angela

REDIVIVA

www.liceubarbustirbey.ro

LICEUL TEHNOLOGIC „BARBU A. ȘTIRBEY”

Adresă: strada Liceului nr. 5, Buftea, județul Ilfov

Telefon: 021.350.57.31

E-mail: gseas_barbustirbey@yahoo.com

www.liceulbarbustirbey.ro

ISSN 2501-8280